

žalobkyně proti žalované pojišťovně na vyplacení pojistné náhrady. Od této doby, tedy od 24. června 1931 účinkuje vzájemné započtení (§ 1438), které žalobkyně projevila ve sporu tím, že obmezila v přípravě spise ze dne 26. února 1932 žalobní žádost o tuto splátku pojistné premie. Tímto započtením a tudíž srážkou premiové splátky z plnění, k němuž jest pojišťovna zavázána na základě téže pojišťovací smlouvy — což odpovídá ostatně opatření, jež může podle § 27 zákona o smlouvě pojišťovací učiniti pojišťovna — nastalo vyrovnání této premiové splátky. Zrušení pojišťovací smlouvy dopisem žalované pojišťovny 26. června 1931 se proto nestalo před zaplacením dlužné premiové splátky. Nebyla tedy žalovaná pojišťovna oprávněna podle § 5 odst. 2 všeobecných pojišťovacích podmínek zrušiti smlouvu pojišťovací beze vší výpovědi.

Čís. 14475.

Obec v Čechách neručí za škodu vzniklou žalobci vyhoštěním.

(Rozh. ze dne 22. června 1935, Rv I 1691/33.)

Žalobce žaluje obec Č. L. na náhradu škody, která prý mu vzešla vydáním a předčasným uveřejněním vyhošťovacího výměru obecního úřadu v Č. L. potvrzeného výměrem okresní politické správy, avšak zrušeného výnosem zemské správy politické. Žaloba byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, n e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Obec neručí za škodu, která někomu vznikne při výkonu její veřejnoprávní působnosti, není-li zvláštního zákona, který by obci ručení takové za nesprávný nebo nezákonný výkon veřejné moci ukládal (rozh. býv. nejv. soudu ve Vídni ve sbírce Glaser-Ungerově n. ř. č. 5920 a rozh. 3591 a 6428 sb. n. s.). Vyhoštění žalobce podle § 11 obecního zřízení v Čechách náleží do veřejnoprávní působnosti obce a, ježto žádný výkon neukládá obci ručení za nesprávné nebo nezákonné vyhoštění, nelze na obci náhrady škody v takovém případě požadovati. Vyhoštění žalobce nenáleží do oboru místní policie podle § 28 obecního zřízení českého a nespádá tedy vůbec pod ustanovení § 37 ob. zřízení českého. Ostatně ručení žalované obce podle § 37 ob. zřízení českého bylo v souzeném případě nálezem správních úřadů pravoplatně vyloučeno.

Čís. 14476.

Účinek výhrady práva vlastnického, byla-li věc prodána s touto výhradou exekučně prodána a výtěžek byl vydán věřiteli, pro jehož pohledávku věc byla zabavena.

(Rozh. ze dne 22. června 1935, Rv I 1898/33.)

(Srov. sb. n. s. čís. 6655.)

Žalobkyně prodala Františku M-ovi motorové kolo s výhradou práva vlastnického až do úplného zaplacení ujednaných splátek. Ještě dříve, než kupní cena byla zaplacená, zabavil žalovaný jakožto věřitel Františka M-a motorové kolo pro svoji pohledávku. Kolo bylo exekučně prodáno a výtěžek 946 Kč vydán žalovanému. Žalobou domáhá se žalobkyně na žalovaném zaplacení 946 Kč. **P r v ý s o u d** žalobu zamítl. **O d v o l a c í s o u d** žalobě vyhověl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Odvolací soud nepřekročil mezí své působnosti přihlížeje též k ustanovení § 1041 obč. zák., neboť učinil tak pouze k podepření svého právního názoru, že jest uplatňovaný žalobní důvod bezdůvodného obohacení podle § 1431 obč. zák. oprávněn. Žalobkyně jako vlastnice exekučně prodaného motorového kola domáhá se žalobou na vymáhajícím věřiteli vydání prospěchu získaného nepřipustnou exekucí, neboť výtěžek patřil jí a vymáhající věřitel nemá právního důvodu, aby jej podržel, nedosáhnuv uspokojení své vykonatelné pohledávky ze jmění dlužníkovy, nýbrž ze jmění žalobkynina. Žalobkyně má proto právní postavení, jakoby byla sama nuceně plnila, a žalovaný musí jí tudíž navrátiti dosažené plnění (§§ 1431 a 1437 obč. zák.). Pohledávka žalovaného za povinným nemohla nepřipustnou exekucí doznati změny. Rozhodnutí čís. 10784 sb. n. s., kteréhož se žalovaný dovolává, nedopadá na souzený případ, poněvadž žalobní nárok nesměruje proti žalovanému jako nabyvateli vydraženého kola (§ 367 obč. zák.), nýbrž jako vymáhajícímu věřiteli, jenž nemusí býti totožný s vydražitelem.

Čís. 14477.

K výkladu čl. 7 f) a čl. 42 úmluvy 60/26 a čl. IX A d) 2. úmluvy čís. 34/27 Sb. z. a n.

Prejudiciální význam správních aktů (prohlášení dozorcího úřadu) v otázce měnové.

(Rozh. ze dne 22. června 1935, Rv II 147/35.)

Žalobce vypůjčil si od žalované společnosti A. pro životní a důchodové pojištění ve Vídni v roce 1903 3,770.000 K, jež byly hypotekárně zajištěny na jeho nemovitostech. Na tento dluh dluhoval žalobce roku 1923 ještě 1,697.280 K. Tento zbytek zaslal žalované poštovní spořitelnou, poněvadž podle dlužního úpisu jest konati veškeré platy ve Vídni a tudíž v měně rakouské. Když žalovaná obnos nepřijala a přijetí jeho jak ve měně rakouské tak i po přepočtení ve měně československé odmítla, složil žalobce tento obnos ve měně rakouské per K 1,697.280.— pro žalovanou u okresního soudu pro vnitřní město ve Vídni I., o kterémž složení byla žalovaná společnost usnesením okresního soudu pro vnitřní město Vídeň ze dne 25. července 1923 také zpravena. Žalovaná dopisem ze dne 5. srpna 1923 sdělila zastupci žalobcovu, že o složení byla vyrozuměna, že složení nebere na vědomí a musí ponechat složiteli, aby toto složení soudní cestou ospravedlnil. Žalobce zastává ná-